

[Lilli Gyldenkilde]

fået lavet en hel masse andre ordninger – arbejdsmarkedsreform, skattereform, og hvad ved jeg? Er det det, der er meningen?

Jeg afæskede faktisk hr. Klaus Hækkerup et bud på, hvor finansieringen skulle komme fra, for det er det, der er forskellen i forhold til det, der står i regeringsdagsordenen, som jo ikke er det papir værd, den er skrevet på, hvis man ikke vil være med til at finansiere det.

Det vil vi godt. Vi anviser også muligheder for det – ikke i dagsordenen, men i de ting, vi siger. Jeg kan da gøre opmærksom på, at vi i dette land har råd til at betale 40 mia. kr. til folk for ikke at bestille noget. Var det ikke rimeligt, at vi i hvert fald kunne sige til hinanden: Nu bruger vi de penge til noget aktivering? Ikke for at aktivere med peddigrørflertning eller hvad ved jeg, men på de oplagte områder, hvor der er et behov, nemlig til at få passet vores børn, til at få omsorg for vores gamle og til at få de ventelister ned, der er på hospitalerne. Jeg skal ikke undlade at sige, at nu har man tudet folk ørerne fulde med, at hvis de har antydning af mistanke om, at de har en kræftsygdom, skulle de komme til lægen med det samme. Hvad hjælper det nu om dage?

(Kort bemærkning).

Pernille Frahm (SF):

Ja, det er jo en sjov drejning, sådan en debat kan tage, når det, at man prøver at sætte ind og løse nogle af de problemer, som befolkningen har, skal gøres til, at man lægger pres på kommunerne og vil bestemme, hvilke aktiviteter de skal udføre.

De problemer, SF ridser op i sin dagsorden, er jo de problemer, vi hører om. Det er dem, hr. Erik Larsen og hr. Klaus Hækkerup og fru Lilli Gyldenkilde og jeg selv hører om, når vi er ude at snakke med folk om, hvad der er galt. Og det er det, vi læser om i aviserne.

Hvor skal så pengene komme fra? Ja, nogle af pengene kunne jo tages af det overskud, vi har på betalingsbalancen nu. Man kunne jo godt lave den finanspolitiske lempelse, som nogle økonomer i hvert fald er inde på er ved at være påkrævet.

Og så vil jeg sige til hr. Klaus Hækkerup, at hvis han ikke kan finde den store forskel i øvrigt mellem SF's forslag om motiveret dagsorden og regeringspartierne's forslag om motive-ret dagsorden, så synes jeg, at han skulle stemme for SF's.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Jeg kan med det samme berøve fru Pernille Frahm den frygt, hun måtte have for, at jeg skulle gå hen og stemme for SF's dagsordensforslag. Dels er det langt, og dels er det alt for detaljeret i forhold til kommunerne.

Men det var slet ikke det, vi snakkede om. Vi snakkede om åbenhed, og det var så her, fru Lilli Gyldenkilde gik på talerstolen og sagde: Vi i SF erkender, at der er et finansieringsproblem. Hvordan skal det løses? Jeg har i min svarrunde prøvet at pege på de veje, jeg kunne se for øjeblikket. Men hvad er det centrale? Det er, at hverken forespørgslen eller SF's dagsorden siger et eneste ord om, hvordan finansieringsproblemerne løses. Det står der ikke, hverken i forespørgslen eller i dagsordensforslaget. Hvorfor skal vi så angribes for, at der er mindre åbenhed i vores, som heller ikke indeholder det? Det er da fuldkommen urimeligt at sige, at det har noget med åbenhed at gøre. Der er jo i virkeligheden tale om den samme grad af åbenhed eller, om man vil, i værste fald mangel på samme.

Fru Lilli Gyldenkilde tager fat i spørgsmålet om de arbejdsløse. Det har jeg jo været inde på én gang og sagt, at der er overvejelser i regeringen om en anden form for aktivering af de arbejdsløse. Men vent dog, til regeringen har udarbejdet sine forslag på området, så de kan forelægges i Folketinget.

Og til fru Pernille Frahm, som nævner betalingsbalancen, vil jeg sige: Ja, det er fuldkommen rigtigt. Det var det, vi diskuterede sidste år i august-september måned. Det er vel også det, der på lang sigt dannede grundlag for den regeringsdannelse, der skete i januar måned i år, nemlig en nedprioritering, eller lad mig sige en flytning af en del af vægten i den økonomiske politik fra det meget store overskud på betalingsbalancen til et overskud, der er knap så stort, og så til gengæld en øget beskæftigelsesindsats. Det er jo også det, der fremgår af regeringsgrundlaget.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg må jo sige til hr. Klaus Hækkerup, at den store forskel – ud over alle de andre, der også er – mellem SF og Socialdemokratiet er,